

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

30 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ion Guzun,

Judecători – Petru Moraru, Liliana Catan, Sveatoslav Moldovan, Iurie Bejenaru, a judecat în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de inculpații Malai Igor, Brînză Denis, Golubenco Marian, Duca Andrei și de partea vătămată Iurie Levinte, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2014 în cauza penală în privința lui,

Malai Igor Valentin, născut la 21 octombrie 1982, originar și locuitor ai or. Rezina, str. Șciusev 7 ap. 19;

Brînză Denis Valeriu, născut la 5 mai 1984, originar și locuitor al or. Rezina, str. 1 Mai 13 ap. 19;

Golubenco Marian Ion, născut la 17 februarie 1985, originar și locuitor al s. Țahnauți raionul Rezina;

și

Duca Andrei Troftm, născut la 4 septembrie 1984, originar și locuitor al. s. Ciorna raionul Rezina.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Instanței de fond din 02.11.2010 - până la 17.02.2011;

Instanței de apel din 10.03.2011 - până la 22.09.2011;

Instanței de recurs din 27.01.2012 - până la 10.04.2012;

Instanței de apel din 17.05.2012 - până la 14.11.2012;

Instanței de recurs din 22.01.2013 - până la 12.03.2013;

Instanței de apel din 12.04.2013 - până la 03.03.2014;

Instanței de recurs din 06.06.2014 - până la 30.09.2014.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Militare din 17 februarie 2011, Malai Igor, Brînză Denis, Golubenco Marian și Duca Andrei au fost achitați de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta acestora nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Iurie Levinte a fost respinsă, ca nefondată.

2. De către organul de urmărire penală, Malai Igor, Brînză Denis, Golubenco Marian și Duca Andrei, au fost puși sub învinuire pentru faptul că, în perioada noiembrie-decembrie a anului 2009, avînd calitatea de persoană cu funcție de răspundere, investită cu anumite drepturi și obligațiuni, în vederea exercitării funcțiilor autorităților publice, au încălcat grav prevederile art. 3 a Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, art. 24 alin. (2) al Constituției R. Moldova, art. 2 alin. (1) lit. „a”, art. 20 pct. 1), lit. „a” al

Legii „cu privire la sistemul penitenciar”, pct. 6) al Statutului executării pedepsei de către condamnați aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr. 923 din 20 decembrie 1994. pct. 46 alin. 1.4 al Regulamentului cu privire la satisfacerea serviciului de către efectivul de trupă și corpul de comandă din sistemul penitenciar al Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 14.X.97. p. 1. p. 2, al 2 al Statutului disciplinar al colaboratorilor sistemului penitenciar aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 308 din 19.03.98, care îi obligau să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, să i-a măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, onoarei și demnității cetățenilor, să nu supună pe nimeni la torturi, să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea întocmai a atribuțiilor de serviciu, să respecte cu strictețe legislația, ordinele șefilor, să fie cinstiți, să întărească ordinea de drept, combinând exigența înaltă cu atitudinea binevoitoare față de fiecând condamnat; să nu intre în careva relații nelegate de interesele de serviciu cu condamnații, să respecte normele eticii profesionale; să aibă o atitudine umană față de condamnați și deținuți, să nu le atingă demnitatea personală, să servească ca exemple în respectarea ordinii publice normelor morale de comportare exemplară, să nu aplice fără temei mijloacele speciale, însă contrar acestor obligațiuni inculpații Malai Igor, Brînză Denis, Golubenco Marian și Duca Andrei au săvârșit exces de putere în următoarele împrejurări:

2.1. La 23 noiembrie 2009 în jurul orei 9.00 Malai Igor, aflându-se în celula 81 din blocul 3 al Penitenciarului 17 Rezina, împreună cu Brînză Denis, Golubenco Marian și Duca Andrei sub pretextul inventat de a menține ordinea interioară, au aplicat nejustificat forța fizică și mijloace speciale față de condamnatul Postica A. Astfel, Malai Igor i-a aplicat condamnatului Postica A. multiple lovituri cu picioarele în diferite părți ale corpului, Golubenco Marian i-a aplicat condamnatului Postica A. o lovitură cu bastonul de cauciuc în regiunea capului, Brînză Denis aderînd la acțiunile infracționale a colegilor să-i a aplicat și el față de condamnatul Postica A. multiple lovituri cu bastonul de cauciuc, pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului. Loviturile erau aplicate preponderent în regiunea spatelui și capului. La rîndul său inculpatul Duca Andrei a aplicat și el condamnatului Postica A. lovituri cu bastonul din cauciuc și cu picioarele peste diferite părți ale corpului.

2.2. În continuare, la 08 decembrie 2009, aproximativ la ora 8.20 min., Malai Igor, fiind ajutat de Golubenco Marian și Brînză Denis l-au ridicat din pat pe condamnatul Postica A. și deși acesta nu opunea rezistență, nu prezenta pericol, fără nici un motiv l-au escortat în izolatorul disciplinar, unde l-au pus cu pieptul pe o masă ținîndu-l imobilizat, iar Golubenco Marian i-a aplicat multiple lovituri cu bastonul de cauciuc în regiunea feselor. Conform raportului de expertiză medico-legală părții vătămate Postica A. i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de echimoze și excoriații la umărul drept, lombar pe dreapta, bilateral pe fese, membrele superioare, inferioare care se califică ca leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

2.3. La 30 noiembrie 2009 în jurul orei 16.45 min., Malai Igor în timp ce se afla la intrarea în atelierul de prelucrare a lemnului amplasat la etajul I al blocului 3 al Penitenciarului 17 l-a numit pe condamnatul Levinte Iurie cu cuvinte necenzurate, după ce sub pretext inventat, precum că Levinte Iurie l-ar fi atacat pe neprins de veste, i-a aplicat acestuia o lovitură cu genunchiul în regiunea organelor genitale, o lovitură cu pumnul drept în regiunea ochiului stîng și o lovitură cu pumnul în regiunea capului de la care Levinte Iurie a căzut jos. Inculpatul Brînză Denis aderînd

la acțiunile lui Malai Igor i-a aplicat condamnatului Levinte Iurie o lovitură cu piciorul în regiunea coastelor, după ce ambii i-au aplicat lui Levinte Iurie multiple lovituri cu picioarele și bastoanele de cauciuc. În urma acestora lui Levinte Iurie i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de echimoze periorbital și bilateral la nivelul spinei și feței laterale drepte a nasului, hemoragie în sclera ochiului stâng care se califică ca leziuni fără cauzarea prejudiciului sănătății.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procurorul în Procuratura militară Ion Bazatin și de partea vătămată Levinte Iurie, prin care au solicitat casarea sentinței de achitare a inculpaților Malai Igor, Brînză Denis, Golubenco Marian și Duca Andrei, și pronunțarea unei hotărîri de condamnare pe un termen real, cu închisoare, motivînd că vinovăția inculpaților a fost dovedită în ședința instanței de fond prin declarațiile părților vătămăte, ale martorilor și materialele dosarului cercetate în instanța de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2011 a fost respins ca nefondat apelul procurorului militar Ion Bazatin și admis parțial apelul părții vătămăte Levinte Iurie în latura civilă din alte motive, inclusiv și în baza art. 409 al. 2 Cod de procedură penală, casată sentința instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care instanța nu s-a expus asupra acțiunii civile din motivul că inculpații au fost achitați din motivul că nu sunt întrunite elementele infracțiunii, fapt ce nu împiedică persoana care a inițiat-o de a o intenta în ordinea procedurii civile, în rest sentința a fost menținută.

În motivarea soluției sale privitor la respingerea apelului procurorului, instanța de apel a indicat că inculpații aplicînd forța fizică și mijloacele speciale asupra părților vătămăte au acționat în conformitate cu art. 36 al Legii „Cu privire la sistemul penitenciar” din 17.12.06 și art. 216 al Statutului de executare a pedepsei aprobat prin Hotărîrea Guvernului 583 din 26.05.06.

Referitor la acțiunea civilă, înaintată de partea vătămată Levinte Iurie, instanța de apel a admis-o parțial, din considerentul că, ea ilegal a fost respinsă ca neîntemeiată, odată ce inculpații au fost achitați pe motiv că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii, astfel, instanța, conform art. 387 alin. (2) pct. 2) CPP, nu se pronunța asupra acțiunii civile.

5. Hotărîrea instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron, prin care, invocînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în ordine de apel, de un alt complet de judecată, invocînd că instanțele de judecată inferioare nu au ținut cont de probele acuzării care demonstrează vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate, nu s-au expus asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, concluziile acestora fiind în contradicție cu circumstanțele cauzei.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 aprilie 2012 a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2011 în cauza penală în privința lui Malai Igor, Brînză Denis, Golubenco Marian și Duca Andrei, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Instanța de recurs și-a argumentat soluția prin aceea, că instanța de apel nu și-a onorat obligațiunea de verificare a legalității și temeiniciei sentinței adoptate, dar prin afirmații ce contravin declarațiilor părții vătămăte, martorilor și probelor anexate, prin declarații generale și neargumentate, a respins propunerea procurorului

apelant privind rejudecarea cauzei și calificarea acțiunilor inculpaților Malai I., Brînză D., Golubenco M., Duca A. în baza art. 328 alin. (2) lit. a) CP cu adoptarea unei hotărîri de condamnare a lor cu pedepsirea la închisoare reală.

Argumentul instanței de apel privind corectitudinea aplicării mijloacelor speciale de către inculpați în conformitate cu art. 36 al Legii Cu privire la sistemul penitenciar din 17.12.2006, art. 216 al Statutului executării pedepselor de către inculpați de asemenea nu poate fi reținut din motiv că actele enumerate mai sus prevăd aplicarea forței fizice și mijloacelor speciale în privința deținuților cînd ei încalcă Statutul pînă la momentul în care aceștia încetează să opună rezistență sau pînă la calmarea lor, însă, din declarațiile părților vătămate și a martorilor apărării rezultă că asupra acestora se aplicau mijloacele speciale și în momentul cînd nu mai opuneau rezistență, inculpații neputînd demonstra necesitatea stridentă de aplicare a forței fizice și a mijloacelor speciale. Totodată intensitatea acțiunilor colaboratorilor penitenciarului cu care au intervenit asupra părților vătămate a rămas fără o amplă motivare adecvată de către instanța de apel, necesară în coroborare cu principiul proporționalității în această speță.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2012 au fost admise apelurile procurorului și al părții vătămate Levinte Iurie, casată sentința Judecătoriei militare mun. Chișinău din 17 februarie 2011 și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Duca Andrei a fost achitat de sub învinuirea de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Malai Igor, Brînză Denis și Golubenco Marian au fost condamnați în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal la cîte 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita în sistemul penitenciar pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei numite cu închisoarea le-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

S-a dispus încasarea de la Malai Igor, Brînză Denis și Golubenco Marian în beneficiul părții vătămate Levinte Iurie, prejudiciul moral cauzat în mărime de 1000 lei de la fiecare.

7.1. Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a reținut, că Malai Igor, Brînză Denis și Golubenco Marian în perioada noiembrie-decembrie a anului 2009, avînd calitatea de persoană cu funcție de răspundere, investită cu anumite drepturi și obligațiuni, în vederea exercitării funcțiilor autorităților publice, au încălcat grav prevederile art. 3 a Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, art. 241 alin. (2) al Constituției R. Moldova, art. 2 alin. (1) lit. „a”, art. 20 p. 1, lit. „a” al Legii „cu privire la sistemul penitenciar”, p. 6 al Statutului executării pedepsei de către condamnați aprobat prin Hotărîrea Parlamentului nr. 923 din 20 decembrie 1994. p. 46 al. 1.4 al Regulamentului cu privire la satisfacerea serviciului de către efectivul de trupă și corpul de comandă din sistemul penitenciar al Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 950 din 14.X.97. p. 1. p. 2, al 2 al Statutului disciplinar al colaboratorilor sistemului penitenciar aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 308 din 19.03.98, care îi obligau să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, să i-a măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, onoarei și demnității cetățenilor, să nu supună pe nimeni la torturi, să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea întocmai a atribuțiilor de serviciu, să respecte cu strictețe legislația, ordinele șefilor, să fie cinstiți, să întărească ordinea de

drept, combinând exigența înaltă cu atitudinea binevoitoare față de fiecare condamnat; să nu intre în careva relații nelegate de interesele de serviciu cu condamnații, să respecte normele eticii profesionale; să aibă o atitudine umană față de condamnați și deținuți, să nu le atingă demnitatea personală, să servească ca exemple în respectarea ordinii publice normelor morale de comportare exemplară, să nu aplice fără temei mijloacele speciale, însă contrar acestor obligațiuni inculpații Malai Igor, Brînză Denis și Golubenco Marian au săvârșit exces de putere în următoarele împrejurări:

La 23 noiembrie 2009 în jurul orei 9.00 Malai Igor, aflându-se în celula 81 din blocul 3 al Penitenciarului 17 Rezina, împreună cu Brînză Denis și Golubenco Marian sub pretextul inventat de a menține ordinea interioară, au aplicat nejustificat forța fizică și mijloace speciale față de condamnatul Postica A. Astfel, Malai Igor i-a aplicat condamnatului Postica multiple lovituri cu picioarele în diferite părți ale corpului, Golubenco Marian i-a aplicat condamnatului Postica A. o lovitură cu bastonul de cauciuc în regiunea capului, Brînză Denis aderînd la acțiunile infracționale a colegilor să-i a aplicat și el față de condamnatul Postica A. multiple lovituri cu bastonul de cauciuc, pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului. Loviturile erau aplicate preponderent în regiunea spatelui și capului.

În continuare, la 08 decembrie 2009, aproximativ la ora 8.20 min., Malai Igor, fiind ajutat de Golubenco Marian și Brînză Denis l-au ridicat din pat pe condamnatul Postica A. și deși acesta nu opunea rezistență, nu prezenta pericol, fără nici un motiv l-au escortat în izolatorul disciplinar, unde l-au pus cu pieptul pe o masă ținîndu-l imobilizat, iar Golubenco Marian i-a aplicat multiple lovituri cu bastonul de cauciuc în regiunea feselor. Conform raportului de expertiză medico-legală părții vătămate Postica A. i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de echimoze și excoriații la umărul drept, lombar pe dreapta, bilateral pe fese, membrele superioare, inferioare care se califică ca leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

La 30 noiembrie 2009 în jurul orei 16.45 min., Malai Igor în timp ce se afla la intrarea în atelierul de prelucrare a lemnului amplasat la etajul I al blocului 3 al Penitenciarului 17 l-a numit pe condamnatul Levinte Iurie cu cuvinte necenzurate, după ce sub pretext inventat, precum că Levinte Iurie l-ar fi atacat pe neprins de veste, i-a aplicat acestuia o lovitură cu genunchiul în regiunea organelor genitale, o lovitură cu pumnul drept în regiunea ochiului stîng și o lovitură cu pumnul în regiunea capului de la care Levinte Iurie a căzut jos. Inculpatul Brînză aderînd la acțiunile lui Malai i-a aplicat condamnatului Levinte Iurie o lovitură cu piciorul în regiunea coastelor, după ce ambii i-au aplicat lui Levinte Iurie multiple lovituri cu picioarele și bastoanele de cauciuc. În urma acestora lui Levinte Iurie i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de echimoze periorbital și bilateral la nivelul spinei și feței laterale drepte a nasului, hemoragie în sclera ochiului stîng care se califică ca leziuni fără cauzarea prejudiciului sănătății.

7.2. Instanța și-a argumentat soluția prin aceea, că „vina inculpaților Malai Igor, Brînză Denis și Golubenco Marian în aplicarea ilegală a forței fizice și mijloacelor asupra părții vătămate a fost dovedită. Este neîntemeiată afirmația precum că ei au acționat în limitele prevăzute de legislația în vigoare, deoarece legea prevede expres aplicarea forței fizice și mijloacelor speciale în privința deținuților, cînd ei încalcă statutul pînă la momentul cînd aceștia încetează să mai opună rezistență sau pînă la calmarea lor. Însă din declarațiile părții vătămate Levinte Iurie, inclusiv și a martorilor rezultă că asupra acestuia se aplica forța fizică și atunci cînd acesta nu mai opunea rezistență, inculpații neputînd demonstra necesitatea stridentă de aplicare a

forței fizice asupra acestuia. Mai mult decât atât, nu poate fi reținut argumentul invocat de către inculpați că partea vătămată Levinte Iurie a încercat să-l stranguleze pe Malai Igor, ceea ce a determinat maltratarea acestuia, deoarece contravine materialelor cauzei, în cadrul procesului penal, nefiind stabilit dacă Levinte Iurie a fost sancționat disciplinar pentru faptele sale, asupra cărora inculpații pretind că ar fi avut loc.

Atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată părțile vătămate au indicat faptul, că aplicarea mijloacelor speciale a fost întreprinsă în momentul în care ele nu opuneau rezistență, iar inculpații nu au putut să demonstreze necesitatea stridentă de aplicare a forței fizice și a mijloacelor speciale. Astfel, cele menționate stabilesc că intensitatea acțiunilor inculpaților Malai Igor, Brînză Denis și Golubenco Marian cu care au intervenit asupra părților vătămate a rămas fără amplă motivare.

La judecarea cauzei în apel nu au fost prezentate probe noi ce ar combate concluziile privind achitarea inculpatului Duca A. sau care ar demonstra vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) Cod penal.

Chiar și în situația în care se reține că Duca A. a fost prezent la momentul comiterii acțiunilor ilegale de către inculpații Malai Igor, Brînză Denis, Golubenco Marian acest fapt nu constituie o probă certă că inculpatul Duca A. ar fi participat la aplicarea violenței față de Postica A. și Levinte Iu. Față de materialul probator aflat la dosar instanța de apel a apreciat că nu a fost răsturnată prezumția de nevinovăție a inculpatului Duca A., făcând aplicarea principiului „in dubio pro reo”, urmînd a pronunța o soluție de achitare a acestuia”.

8. Nefiind de acord cu decizia menționată procurorul, partea vătămată Levinte Iurie și avocata Lefter Stela în interesele inculpaților Malai Igor, Golubenco Marian și Brînză Denis au declarat recursuri ordinare.

8.1. Procurorul în recursul declarat în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocînd că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- vinovăția inculpatului Duca A. în comiterea infracțiunii imputate a fost dovedită pe deplin, prin ansamblul probelor veridice, pertinente, utile și în mod special legal dobîndite în cadrul urmăririi penale, ulterior cercetate în ședința de judecată;

- Postica A. a confirmat faptul că loviturile i-au fost aplicate de Malai Igor, Brînză Denis și Golubenco Marian, iar Duca Andrei 1-a ținut de mîină jos, adică l-a imobilizat, fără a-l lovi, dar în acel moment era lovit de ceilalți inculpați, el nu poate concretiza dacă și Duca i-a aplicat lovituri, deoarece era culcat jos și erau mai mulți colaboratori ai penitenciarului și respectiv nu a putut delimita acțiunile fiecăruia, dar cu certitudine a indicat că inculpații au acționat cu o intenție unică și anume de a-l pedepsi pentru nesupunere;

- inculpații se încurcă în declarațiile sale invocînd într-un caz, că în izolator Postica A. l-ar fi atacat pe Golubenco, în alt caz, spunînd că asupra lui Postica ar fi fost găsite obiecte interzise, fără a confirma documentar depistarea și ridicarea acestora;

- concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpaților sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi

penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale;

- la stabilirea pedepsei, instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că inculpații au cauzat prejudiciu nu doar părților vătămate, dar au compromis statutul de colaborator al instituției penitenciare, au știrbit imaginea instituțiilor statului în domeniul executării pedepselor care este monitorizată de UE, au subminat autoritatea judecătorească în fața societății civile, lăsând o amprentă negativă în rândul cetățenilor, prin ce au diminuat încrederea populației în organele statului;

- circumstanța atenuată reținută de către instanță, precum că inculpații nu au fost judecați, se caracterizează pozitiv este eronată, din motivul că în cadrul judecării cauzei penale inculpații vina nu au recunoscut-o, nu sau căit sincer, nu au conștientizat că au comis o infracțiune, considerând eronat că ei au acționat legal;

- instanța de judecată la stabilirea pedepsei a indicat la prezența circumstanțelor atenuante care, însă nu au fost stabilite în cadrul cercetării judecătorești.

8.2. Avocata Lefter Stela în interesele inculpaților Malai Igor, Golubenco Marian și Brînză Denis în recursul declarat a solicitat casarea deciziei și menținerea sentinței primei instanțe, invocând că:

- fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii și faptei săvârșite de către inculpați li s-a dat o încadrare juridică greșită;

- instanța de apel și-a făcut concluziile doar pe declarațiile părții vătămate Postică Andrei, însă acestea contravin cu situația de fapt și de drept, iar acuzarea nu a adus și alte probe în acest sens;

- instanța de apel nu s-a expus asupra probei –registru de evidență a eliberării mijloacelor speciale colaboratorilor, potrivit căruia inculpaților în acea zi nu li s-au eliberat careva mijloace speciale, ceea ce denotă faptul că inculpații nici nu au avut posibilitatea să folosească bastonul de cauciuc;

- inculpații au folosit forța fizică cu scopul de a immobiliza partea vătămată Postică Andrei și a ridica lama de la el pentru a evita automutilarea acestuia, care în decurs de 1 an s-a automutilat de 4 ori;

- nu s-a luat în considerație faptul că martorul Golan I. a declarat că în celula lui Postică Andrei nu exista masă, deoarece celula este mică, iar faptul că partea vătămată a fost întins pe masă și bătut sunt niște invenții ale acestuia;

- nu s-a ținut cont de faptul că partea vătămată a declarat că în izolator a fost condus doar de inculpații Brînză Denis și Golubenco Marian și care a declarat, că a fost lovit doar de către acești inculpați;

- inculpații au aplicat bastoanele de cauciuc în privința lui Postică Andrei, însă în limitele permise de lege;

- referitor la episodul privind partea vătămată Levinte Iurie, instanța la fel, a pus la baza concluziei sale doar declarațiile părții vătămate;

- partea vătămată Levinte Iurie l-a atacat pe Malai Igor, iar Brînză Denis reieșind din circumstanțele create a aplicat bastonul de cauciuc în privința acestuia, cu scopul de a-l immobiliza, însă prin acțiunile sale, dînsul nu a depășit limitele prevederilor stipulate de Statutul executării de către condamnați;

- prin acțiunile lui Brînză Denis, Levinte Iurie a fost immobilizat și au fost prevenite consecințele care puteau fi letale pentru inculpatul Malai Igor;

- acțiunile făptuitorului pot fi încadrate în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal numai în cazul în care acesta a aplicat violență, iar părții vătămate i-au fost cauzate

leziuni corporale ușoare sau medii, în cazul dat însă, părților vătămate le-au fost cauzate leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

8.3. Partea vătămată Levinte Iurie în recursul declarat a solicitat să fie încasate de la inculpații Malai Igor, Brînză Denis și Duca Andrei prejudiciul moral în mărime de 60000 lei și cel material în mărime de 6000 lei, invocînd că inculpații menționați sunt vinovați în fața sa, deoarece l-au bătut și din care considerent i-au apărut probleme de sănătate, nu poate să lucreze și să-și întrețină părinții care sunt în etate și s-au cheltuit material pentru tratamentul său în urma maltratării de către inculpați.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 12 martie 2013, au fost admise recursurile ordinare declarate de către procuror, de către partea vătămată Levinte Iurie și de către avocata Stela Lefter în interesele inculpaților Malai Igor, Golubenco Marian și Brînză Denis, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2012 în privința lui **Malai Igor Valentin, Golubenco Marian Ion, Brînză Denis Valeriu și Duca Andrei Trofim**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Pentru a se pronunța instanța de recurs a menționat că, la baza condamnării inculpaților Malai Igor, Brînză Denis și Golubenco Marian sunt indicate ca probă decisivă – declarațiile părții vătămate Postica A., care în instanța de apel a declarat (vol. VI, f.d. 226 verso), că „susține declarațiile date anterior și a confirmat faptul că loviturile i-au fost aplicate cu bastonul de Malai Igor, Brînză Denis și Golubenco Marian, iar Duca Andrei în acest timp l-a ținut de mîină jos, dar nu l-a lovit”.

Reieșind din aceste circumstanțe, avînd proba decisivă declarațiile părții vătămate Postica A., Colegiul lărgit consideră, că instanța de apel inexplicabil și pur declarativ l-a achitat pe Duca Andrei de sub învinuirea pe art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat, iar pe ceilalți inculpați - Malai Igor, Brînză Denis și Golubenco Marian i-a condamnat, de parcă partea vătămată Postica A. nu a fost imobilizat de către Duca Andrei și ultimul nu a acționat cu ceilalți inculpați cu o intenție unică, ceea ce în viziunea Colegiului lărgit nu corespunde adevărului și nu poate fi acceptat.

Colegiul lărgit a constatat că, instanța de apel aplicînd pedepsele inculpaților a ignorat jurisprudența CEDO în cauze analogice, cum sunt Hotărîrile în cauzele Valeriu și Nicolae Roșca vs Republica Moldova din 20.10.2009, cauza Pădureț vs Republica Moldova din 05.01.2010, fiind aplicare pedepse prea blînde, ineficiente pentru infracțiuni de tortură și exces de putere, din care motive urmează a fi casată decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei.

Prin apelul părții vătămate Levinte Iurie (vol. V, f.d. 232-239) s-a solicitat achitarea daunei materiale și morale în sumă de 60000 lei de la inculpații Malai Igor, Brînză Denis și Duca Andrei.

Instanța de apel, examinînd aceste motive, a încasat de la inculpații Malai Igor, Brînză Denis și Golubenco Marian în beneficiul părții vătămate Levinte Iurie ca prejudiciu moral cauzat cîte 1000 lei de la fiecare, considerînd acesta ca o satisfacție echitabilă reieșind și din condamnarea acestor inculpați.

Colegiul lărgit invocă, că în Buletinul CSJ nr. 8-9/2012 a fost publicată opinia comună a Președintelui Curții Supreme Justiție Dl. Mihai Poalelungi și a Șefului Adjunct al Direcției Agent Guvernamental, dl. Lilian Apostol, privind satisfacția echitabilă” cu scopul de a unifica practica judiciară la acordarea inclusiv a compensației morale.

Din conținutul deciziei atacate de partea vătămată Levinte Iurie rezultă, că la acordarea compensației morale părții vătămate Levinte Iurie, instanța de apel nu a ținut cont de opinia nominalizată, astfel s-a încasat evident prea puțin ca compensație morală părții vătămate Levinte Iurie, ce nu poate fi acceptat și la o nouă rejudecare urmează a fi corectat.

Cu referire la recursul declarat de avocatul Lefter Stela în interesele inculpaților Malai Igor, Brînză Denis și Golubenco Marian.

În recurs recurenții invocă, că instanța de apel a refuzat să satisfacă demersul de a interoga în calitate de martor pe Levcenco Andrei, colaborator al Serviciului Securitate în Penitenciarul nr. 17, or. Rezina și au mai declarat în instanța de recurs, că neîntemeiat, fără a fi învinuit pe episodul din 30.11.2009 de la inculpatul Golubenco Marian s-a încasat în folosul părții vătămate Levinte Iurie 1000 lei ca compensație a daunei morale.

Colegiul lărgit a acceptat motivele invocate, statuînd că instanța de apel neîntemeiat a respins demersul de a interoga în calitate de martor pe Levcenco Andrei și într-adevăr fără a fi învinuit pe episodul din 30.11.2009 legat de maltratarea părții vătămate Levinte Iurie, de la inculpatul Golubenco Marian s-a încasat în folosul lui Levinte Iurie - 1000 lei, ce nu este corect și nu poate fi acceptat.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2014, au fost admise apelurile procurorului și a părții vătămate Levinte Iurie, casată sentința și pronunță o nouă hotărâre, prin care: au fost recunoscuți vinovați Mălai Igor, Brînză Denis, Golubenco Marian și Duca Andrei, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2), lit. a) Codul penal (în redacția Legii din 18.12.2008) și numită pedeapsa:

- lui Mălai Igor Valentin - sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în sistemul penitenciar pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciare de tip semiînchis.

- lui Brînză Denis Valeriu - sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în sistemul penitenciar pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciare de tip semiînchis.

- lui Golubenco Marian Ion - sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în sistemul penitenciar pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciare de tip semiînchis.

- lui Duca Andrei Trofim - sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în sistemul penitenciar pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciare de tip semiînchis.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Levinte Iurie Ion și a fost încasat de la Mălai Igor Valentin și de la Brînză Denis Valeriu în contul lui Levinte Iurie Ion dauna morală în mărime de câte 10 mii lei fiecare.

A fost admisă acțiunea civilă a lui Levinte Iurie Ion cu privire la încasarea daunei materiale, lăsînd ca asupra cuantumului despăgubirilor materiale să se expună instanța civilă.

Pentru a se pronunța instanța de apel a menționat că, întreaga sistemă de probe enumerate mai sus și apreciate de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 CPP, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul comiterii de către inculpații Mălai Igor, Brînză Denis, Golubenco Marian și Duca Andrei a infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(2), lit. a) Cod Penal (în redacția Legii din 18.12.2008) - Excesul de putere, adică săvîrșirea de către o persoană cu funcție de

răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, însoțite de aplicarea violenței.

Instanța de apel a considerat necesar de admis acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Levinte Iurie și de încasat de la Mălai Igor și de la Brînză Denis în contul lui Levinte Iurie dauna morală în mărime de câte 10 mii lei fiecare, ținând cont de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral (Opinia comună privind satisfacția echitabilă (Buletinul CSJ a RM8-9/24, 2012), cât și de prevederile art. art. 1423 Cod civil, conform căruia, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța judecătorească reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, (dacă vinovăția este condiție a răspunderii), și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța judecătorească, luând în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul (locul, timpul, vârsta etc.), precum și statutul social al persoanei vătămate. Mărimea prejudiciului moral nu depinde de mărimea prejudiciului material: astfel, partea vătămată Levinte Iurie Ion a suportat dureri din cauza traumatismului cauzat de către inculpații Mălai Igor și Brînză Denis, s-a aflat la tratament, a avut suferințe morale.

Astfel, în speță, dauna morală se exprimă prin faptul că Levinte Iurie a suportat mari suferințe morale și dureri fizice, în urma aplicării violenței de către inculpații Mălai Igor și Brînză Denis.

Conform art. 225 alin.(3) Cod de procedură penală, dacă la soluționarea acțiunii civile, pentru a stabili suma despăgubirilor convenite părții civile, apare necesitatea de a amâna judecarea cauzei pentru a se administra probe suplimentare, instanța poate să admită în principiu acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Instanța de apel a constatat că, de către partea vătămată nu au fost prezentate careva probe incontestabile pentru stabilirea cuantumului concret a prejudiciului material, în ce mărime anume, și aceasta nu este posibil de constatat fără a amâna judecarea cauzei, și astfel, reieșind din prevederile art. 225 alin.(3) Cod de procedură penală sus-indicate. Instanța de apel a ajuns la concluzia de a admite în principiu acțiunea civilă a părții vătămate Levinte Iurie, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

11. Împotriva deciziei instanței de apel au contestat cu recursuri ordinare:

- inculpații Malai Igor, Brînză Denis, Golubenco Marian, Duca Andrei, făcînd trimiterea prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 9), 13) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței instanței de fond, motivînd că, instanța de apel nu era în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți; nu l-au bătut pe condamnatul Postica A., el însăși a făcut situația de conflict, nu s-a supus colaboratorilor penitenciarului; decizia a fost examinată unilateral, instanța de apel a ignorat prevederile art. 8, 10 Cod penal;

- partea vătămată Iurie Levinte, solicită casarea parțială deciziei instanței de apel în partea prejudiciului moral. Recurentul a menționat că, nu este de acord cu soluția adoptată în acțiunea civilă, deoarece s-a dovedit pe deplin vinovăția inculpaților de infracțiunea incriminată.

11.1. Avocatul Tatiana Pavlenco în numele inculpaților Malai Igor, Brînză Denis, Golubenco Marian, Duca Andrei, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către partea vătămată, solicitînd respingerea lui, deoarece nu a fost demonstrată vinovăția inculpaților, iar unele momente din învinuire sunt bazate pe presupuneri.

11.2. Procurorul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate de către inculpați, solicitînd respingerea lor, deoarece decizia instanței d apel este corectă și corespunde legii.

12. Judecînd recursurile ordinare declarate și verificînd argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei Colegiul penal lărgit consideră că recursurile urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, însă fără a i se agrava situația.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

12.1. Cu referire la recursurile inculpaților Malai Igor, Brînză Denis, Golubenco Marian, Duca Andrei.

Potrivit textului recursului ca temei de casare a hotărîrii judecătorești este invocat pct.6), 9) și 13) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci cînd: pct. 6) - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; pct. 9) - inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală; pct. 13) - a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.

Colegiul constată că nici unul din temeiurile, la care se referă autorii recursurilor, nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanța de apel a cercetat toate probele prezentate de părți, cercetînd și materialele cauzei, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor adunate în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpaților Malai Igor, Brînză Denis, Golubenco Marian, Duca Andrei.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Instanța de apel a motivat concluzia de vinovăție a lui Malai Igor, Brînză Denis, Golubenco Marian, Duca Andrei, descriind în amănunte circumstanțele și împrejurările în care au avut loc acțiunile inculpaților bazându-se pe cumulul de probe descrise decizia sa.

Prin urmare, argumentele recurenților, precum că inculpații Malai Igor, Brînză Denis, Golubenco Marian, Duca Andrei nu au comis infracțiunile incriminate sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei. Iar nerecunoașterea vinovăției nu poate servi temei de achitare a acestora, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe, care confirmă cu certitudine vinovăția lor și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Colegiul penal remarcă că, recursul repetă în totalitate textul apelului, iar instanța de apel minuțios a analizat toate argumentele, a cercetat ansamblul de probe și s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Lecturînd textele recursurilor, Colegiul lărgit remarcă că, aceștia nu sunt de acord cu aprecierea dată de către instanța de apel a probelor colectate și cercetate pe parcursul ședințelor de judecată.

Conform art. 27 și 414 alin. (2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă. Această concluzie rezultă din prevederile art.427 Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct.1) -16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept, iar aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată.

Curtea Europeană, în cauza (*Balliu vs. Albania*, 74727/01), a reiterat că „... admisibilitatea probelor este în primul rînd reglementat de normele de drept intern și ea, de regulă, este de competența instanțelor naționale să aprecieze mijloacele de probă administrate în fața lor. Așadar, conform Convenției, Curtea trebuie mai degrabă să stabilească, dacă procesul în ansamblul său –inclusiv modul în care mijloacele de probă au fost luate – au fost echitabile”.

În acest sens, Colegiul lărgit remarcă că, instanțele inferioare la colectarea și administrarea probelor nu au încălcat careva norme procesual penale, astfel argumentele recurenților sunt vădit neîntemeiate.

Colegiul penal reiterează că, criticile recurenților precum că, prin Legea nr. 252 din 08 noiembrie 2012 au fost abrogate prevederile art. 328 alin (2) lit. a) Cod penal, nu constituie temei care ar duce la evitarea răspunderii condamnaților pentru fapta săvîrșită, ori prin Legea menționată, nu a fost înlăturat caracterul infracțional al faptei săvîrșite, el fiind încadrat în baza unui nou articol - 166¹ Cod penal.

Astfel, infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, nu a fost decriminalizată.

Avînd în vedere că sancțiunea art. 166¹ alin. (2) lit. e) Cod penal, introdus prin Legea sus menționată, prevede o pedeapsă mai aspră decît sancțiunea art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, acțiunile inculpaților urmează a fi calificate conform Legii

penale la momentul săvârșirii faptei, ori conform art. 10 alin. (2) Cod penal - legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactive.

Astfel, criticele formulate de recurenți în privința calificării pedepsei, nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, în scopul reparării pretinselor erori de drept comise la judecarea cauzei și nu constituie în speța dată, temei de recurs.

Colegiul remarcă că, inculpații fiind persoane cu funcție de răspundere, urmau să aibă o comportare corectă și cuviincioasă față de persoanele cu care intră în legătură în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu. Este interzis ca un funcționar aflat în funcție de serviciu să folosească un limbaj violent sau acte de violență psihică sau fizică împotriva unei persoane. Un asemenea comportament aduce atingerea relațiilor sociale, drepturilor și libertăților cetățenilor, pentru care legea prevede o pedeapsă mai aspră.

Colegiul penal menționează și faptul că, la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpaților Mălai Igor, Brînză Denis, Golubenco Marian și Duca Andrei pe art. 328 alin.(2), lit. a) Cod penal (în redacția Legii din 18.12.2008), s-a ținut pe deplin cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75 - 78 Cod penal, gravitatea infracțiunii comise, motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de faptul că dâșii anterior n-au fost condamnați, de circumstanțele cauzei care atenuază pedeapsa, ori agravează răspunderea. La stabilirea pedepsei cu închisoare s-a ținut cont de faptul că, inculpații Mălai Igor, Brînză Denis, Golubenco Marian și Duca Andrei nu și-au recunoscut și nu și-au conștientizat vina, prin urmare nu se căiesc de cele săvârșite.

Tot în acest sens s-a expus și CEDO cu privire la practica sancționatorie în cauzele de tortură, tratamentul inuman sau degradant, în Hotărârile *Valeriu și Nicolae Roșea și Pădureț contra Moldovei*.

Rezumînd cele menționate, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de inculpații Mălai Igor, Brînză Denis, Golubenco Marian și Duca Andrei și, potrivit legii, se impune respingerea recursurilor ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii atacate.

12.2. Cu referire la recursul părții vătămate Levinte Iurie:

Recurentul Levinte Iurie, în recursul său invocă dezacordul acțiunii civile adoptată de instanța de apel în decizia sa.

Colegiul penal consideră necesar de respins recursul acestuia, deoarece instanța de apel just a admis acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Levinte Iurie și a fost încasat de la Mălai Igor și de la Brînză Denis în contul tui Levinte Iurie dauna morală în mărime de cîte 10 mii lei fiecare, ținînd cont de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral, cît și de prevederile art. art. 1423 Cod Civil, conform căruia, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța judecătorească reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, (dacă vinovăția este condiție a răspunderii), și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța judecătorească, luând în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul (locul, timpul, vârsta etc.), precum și statutul social al persoanei vătămate. Mărimea prejudiciului moral nu depinde de mărimea prejudiciului material.

Dauna morală se exprimă prin faptul că, Levinte Iurie a suportat mari suferințe morale și dureri fizice, în urma aplicării violenței de către inculpații Mălai Igor și Brînză Denis.

Totodată instanța de apel just a constatat că, de către partea vătămată nu a fost prezentate careva probe incontestabile pentru stabilirea cuantumului concret a prejudiciului material, în ce mărime anume, și aceasta nu este posibil de constatat fără a amâna judecarea cauzei, și astfel, reieșind din prevederile art. 225 alin.(3) Cod de procedură penală sus-indicate, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Conform art. 225 alin.(3) Cod de procedură penală, dacă la soluționarea acțiunii civile, pentru a stabili suma despăgubirilor convenite părții civile, apare necesitatea de a amâna judecarea cauzei pentru a se administra probe suplimentare, instanța poate să admită în principiu acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

13. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de inculpații Malai Igor, Brînză Denis, Golubenco Marian, Duca Andrei și de partea vătămată Iurie Levinte, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2014, în cauza penală în privința lui **Malai Igor Valentin, Brînză Denis Valeriu, Golubenco Marian Ion, Duca Andrei Troftm**, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la 28 octombrie 2014.

Președinte

Ion Guzun

Judecători

Petru Moraru

Liliana Catan

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru